

Надзея ПАРЧУК, г. Брэст.

ЯБЛЫНЬКА

Спала яблынька ўзімку
Між радні сваёй,
Студзень белаю хусцінкай
Атуліў галлё,
Каб вятрыска хітры, злосны —
Дужы маладзён —
Не ўварваўся ў яе вёсны,
Не парушыў сон,
Каб не здолеў замарозіць
Шчаснае жыццё...
А вясна-красна ў дарозе
Некалькі ўжо дзён —
Растапляе-разганяе
Хмары і снягі,
Лёд на рэчцы падымае,
Мые берагі.
Вунь з-за бору, з перазвону
Птушак гучны грай,
Расхінуўшы хмар заслону,
Свой вітае край.